

13 grudnia

**wspomnienie obowiązkowe św. Łucji z Syrakuz, dziewicy i męczennicy
- patronki niewidomych, chorych na oczy, chorych dzieci, chorych na
dyzenterię, wzywanej w przypadkach chorób oczu, bólu gardła,
zakażeń, krwotoku i biegunki**

Św. Łucja pochodziła ze znakomitej rodziny, była jedynaczką, osieroconą przez ojca, przeznaczoną na żonę dla pewnego bogatego młodzieńca. Kiedy jednak ciężko zachorowała jej matka Eutychia, córka udała się do grobu św. Agaty do pobliskiej Katanii, aby tam ją prosić o zdrowie. Rzeczywiście Eutychia otrzymała łaskę powrotu do zdrowia za przyczyną św. Agaty. Jednakże św. Agata ukazała się Łucji i przepowiedziała jej rychłą śmierć męczeńską, prosząc, aby do tego przygotowała się. Po powrocie do Syrakuz Łucja, zgodnie z radą św. Agaty, rozdała swoje mienie ubogim, zerwała znajomość z narzeczoną i złożyła ślub dozgonnej czystości. Wkrótce z rozkazu cesarza Dioklecjana wybuchło jedno z największych prześladowań chrześcijan. Wówczas niedoszły małżonek z zemsty oskarżył Łucję przed władzami rzymskimi, że jest chrześcijanką. Namiestnik cesarski Paschazjusz usiłował namówić Łucję do apostazji. Jednakże Łucja była nieugięta w swojej wierze, w miłości do naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Po odmówieniu propozycji namiestnika co do wyparcia się wiary, Łucja była zaprowadzona do domu schadzek, ale tam nikt nie mógł jej skrzywdzić. Kiedy sędzia nakazał Świętą spalić na stosie, ogień jej nie tknął. Nie załamały ją tortury. Przeżyła nawet cudownie ścięcie mieczem. Przyniesiono ją do domu, gdzie po przyjęciu Komunii Świętej zmarła. Miało to miejsce 13 grudnia 304 r. Łucja miała wówczas 23 lata. W żywocie Łucji zamieszczono jej piękny dialog z

pogańskim sędzią, który uważa się swego rodzaju arcydzieło nauki moralnej ku zachęceniu chrześcijan i ich podbudowaniu.

W ikonografii przedstawia się św. Łucję w stroju rzymskiej niewiasty, z palmą męczeństwa w jednej ręce i płaskim naczyniem w drugiej, na którym są dwoje oczu. Imię Łucja wywodzi się z łacińskiego słowa lux, co oznacza światło.

Modlitwy:

Wszchemogący Boże, ożyw w nas gorliwość za wstawiennictwem świętej Łucji, dziewicy i męczennicy, abyśmy za jej przykładem postępowali na ziemi jak dzieci światłości, a w niebie oglądali jej chwałę.

Wysłuchaj nas Boże i Zbawicielu nasz i spraw miłościwie, abyśmy obchodząc pamiątkę św. Łucji, Dziewicy i Męczenniczki Twojej, w uczuciach pobożności nabierali wzrostu. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi. Amen.

Duchu Święty źródło łaski i miłości Ty w swoim uprzedzającym działaniu obdarzyłeś św. Łucję Bożą miłością, a ona wspaniałomyślnie odpowiedziała. Teraz oręduj za nami w niebie, błagam Cię Duchu Pocieszycielu natchnij moją modlitwę i udziel mi łaski, o którą przez wstawiennictwo św. Łucji proszę

Koronka do Św. Łucji

Na medaliku ze św. Łucją:

O wspaniała św. Łucjo, dziewico i męczennico, która oddałaś swoje życie za Kościół, czcimy twoje poświęcenie dla naszej wiary.

Powołując się na dobroć, Panie, pokornie prosimy, za wstawiennictwem św. Łucji, abyś dał nam doskonałe widzenie i ochronę przed wszelkimi dolegliwościami oczu, żeby lepiej służyć Tobie i wypełniać Twoją Wolę.

Dobra św. Łucjo usłysz nasze modlitwy i spełnij nasze prośby. Amen.

Na 3 częściach po 3 paciorki każda:

(3 razy) Ojcze nasz...

(3 razy) Zdrowaś Maryjo...

(3 razy) Chwała Ojcu...